

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 19009/2024
09.10.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Драгане Маринковић, председника већа, Зорице Булајић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ..., ББ из ... и ВВ из ..., чији је заједнички пуномоћник Бранислав Херцег, адвокат из ..., против туженог Града Новог Сада, кога заступа Правобранилаштво Града Новог Сада, ради исплате, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/24 од 20.06.2024. године, у седници одржаној 09.10.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија туженог изјављена против пресуде Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/24 од 20.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду П 624/23 од 11.03.2024. године, ставом првим изреке, тужбени захтев је делимично усвојен. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима исплати укупно 12.990.405,00 динара и то тужиоцу АА износ од 4.330.195,00 динара, тужиоцу ББ износ од 4.330.135,00 динара и тужиљи ВВ износ од 4.330.195,00 динара, сваком са законском затезном каматом почев од дана пресуђења 11.03.2024. године до исплате. Ставом трећим изреке, тужени је обавезан да тужиоцима накнади трошкове поступка у износу од 1.121.359,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом четвртим изреке, са вишком тужбеног захтева преко досуђених износа од по 4.330.135,00 динара сваком тужиоцу па до тражених износа од по 4.449.854,00 динара са споредним потраживањем законске затезне камате на ту разлику тужиоци су одбијени.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Гж 1346/24 од 20.06.2024. године, ставом првим изреке, жалба туженог је одбијена и првостепена пресуда у побијаном усвајајућем делу из става првог до трећег изреке потврђена. Ставом другим изреке, одбијен је захтев туженог за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени је изјавио ревизију, због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... и 18/20), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради исплате у овој правној ствари поднета је 16.11.2020. године. Вредност побијаног дела правноснажне пресуде за сваког од тужилаца (који нису јединствени супарничари) 4.330.135,00 динара је противвредност 36.948,65 евра према средњем курсу НБС на дан преиначења тужбе (поднесак предат суду на рочишту 01.12.2023. године).

Имајући у виду да се у конкретној правној ствари ради о имовинскоправном спору у коме се тужбени захтев односи на новчано потраживање, у коме вредност предмета спора побијаног дела правноснажне пресуде за сваког од тужилаца не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе, то је Врховни суд нашао да ревизија туженог није дозвољена, применом одредбе члана 403. став 3. ЗПП.

На основу члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа-судија
Драгана Маринковић, с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**